॥ रामभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम्॥

विशुद्धं परं सिचदानन्द-रूपं गुणाधारमाधार-हीनं वरेण्यम्। महान्तं विभान्तं गुहान्तं गुणान्तं सुखान्तं स्वयं धाम रामं प्रपद्ये॥१॥

शिवं नित्यमेकं विभुं तारकाख्यं सुखाकारमाकार-शून्यं सुमान्यम्। महेशं कलेशं सुरेशं परेशं नरेशं निरीशं महीशं प्रपद्ये॥२॥

यदाऽवर्णयत् कर्ण-मूलेऽन्त-काले शिवो राम रामेति रामेति काश्याम्। तदेकं परं तारक-ब्रह्म-रूपं भजेऽहं भजेऽहं भजेऽहं भजेऽहम्॥३॥

महारत्न-पीठे शुभे कल्प-मूले सुखासीनमादित्य-कोटि-प्रकाशम्। सदा जानकी-लक्ष्मणोपेतमेकं सदा रामचन्द्रं भजेऽहं भजेऽहम्॥४॥

कणद्रल-मञ्जीर-पादारविन्दं लसन्मेखला-चारु-पीताम्बराढ्यम्। महारल-हारोल्लसत्-कौस्तुभाङ्गं नदच्चत्ररी-मञ्जरी-लोल-मालम् ॥५॥

लसचिन्द्रका-स्मेर-शोणाधरामं समुद्यत्-पतङ्गेन्दु-कोटि-प्रकाशम् । नमद्-ब्रह्म-रुद्रादि-कोटीर-रत्न-स्फुरत्-कान्ति-नीराजना-ऽऽराधिताङ्ग्रिम्॥६॥

पुरः प्राञ्जलीनाञ्जनेयादि-भक्तान् स्व-चिन्मुद्रया भद्रया बोधयन्तम्। भजेऽहं भजेऽहं सदा रामचन्द्रं त्वदन्यं न मन्ये न मन्ये न मन्ये॥७॥ यदा मत्समीपं कृतान्तः समेत्य प्रचण्ड-प्रतापेर्-भटेर्-भीषयेन्माम्। तदाऽऽविष्करोषि त्वदीयं स्वरूपं तदापत्-प्रणाशं स-कोदण्ड-बाणम्॥८॥

निजे मानसे मन्दिरे सिन्नधेहि प्रसीद प्रसीद प्रभो रामचन्द्र। स-सौमित्रिणा कैकयी-नन्दनेन स्व-शक्त्याऽनुभक्त्या च संसेव्यमान॥९॥

स्वभक्ताय्रगण्यैः कपीशैर्-महीशैर्अनीकैरनेकैश्च राम प्रसीद्।
नमस्ते नमोऽस्त्वीश राम प्रसीद्
प्रशाधि प्रशाधि प्रकाशं प्रभो माम्॥१०॥
त्वमेवासि दैवं परं मे यदेकं
सुचैतन्यमेतत् त्वदन्यं न मन्ये।
यतोऽभूद्मेयं वियद्-वायु-तेजोजलोर्व्यादि-कार्यं चरं चाचरं च॥११॥

नमः सिच्चदानन्द-रूपाय तस्मै नमो देव-देवाय रामाय तुभ्यम्। नमो जानकी-जीवितेशाय तुभ्यं नमः पुण्डरीकायताक्षाय तुभ्यम्॥ १२॥

नमो भक्ति-युक्तानुरक्ताय तुभ्यं नमः पुण्य-पुञ्जैक-लभ्याय तुभ्यम्। नमो वेद-वेद्याय चाऽऽद्याय पुंसे नमः सुन्दरायेन्दिरा-वल्लभाय॥१३॥

नमो विश्व-कर्जे नमो विश्व-हर्जे नमो विश्व-भोक्रे नमो विश्व-मात्रे। नमो विश्व-नेत्रे नमो विश्व-जेत्रे नमो विश्व-पित्रे नमो विश्व-मात्रे॥१४॥ नमस्ते नमस्ते समस्त-प्रपञ्च-प्रभाग-प्रवीण प्रमाण-प्रवीण। मदीयं मनस्-त्वत्-पद्-द्वन्द्व-सेवां विधातुं प्रवृत्तं सुचैतन्य-सिच्चे॥१५॥ शिलाऽपि त्वदङ्कि-क्षमा-सङ्गि-रेणु-प्रसादािद्ध चैतन्यमाऽधत्त राम। नरस्-त्वत्पद-द्वन्द्व-सेवा-विधानात् सुचैतन्यमेतीित किं चित्रमद्य॥१६॥

पवित्रं चरित्रं विचित्रं त्वदीयं नरा ये स्मरन्त्यन्वहं रामचन्द्र। भवन्तं भवान्तं भरन्तं भजन्तो लभन्ते कृतान्तं न पश्यन्त्यतोऽन्ते॥१७॥

स पुण्यः स गण्यः शरण्यो ममायं नरो वेद यो देव-चूडामणिं त्वाम्। सदाकारमेकं चिदानन्द-रूपं मनो-वागगम्यं परं धाम राम॥१८॥

प्रचण्ड-प्रताप-प्रभावाभिभृत-प्रभृतारि-वीर प्रभो रामचन्द्र। बलं ते कथं वर्ण्यतेऽतीव बाल्ये यतोऽखण्डि चण्डीश-कोदण्ड-दण्डः॥१९॥

द्शग्रीवमुग्रं सपुत्रं सिमत्रं सिरद्-दुर्ग-मध्यस्थ-रक्षो-गणेशम् । भवन्तं विना राम वीरो नरो वा-ऽसुरो वाऽमरो वा जयेत् कस्-त्रिलोक्याम्॥२०॥

सदा राम रामेति रामामृतं ते सदाराममानन्द-निष्यन्द-कन्दम्। पिबन्तं नमन्तं सुदन्तं हसन्तं हनूमन्तमन्तर्भजे तं नितान्तम्॥२१॥

सदा राम रामेति रामामृतं ते सदाराममानन्द-निष्यन्द-कन्दम्। पिबन्नन्वहं नन्वहं नैव मृत्योर्-बिभेमि प्रसादादसादात् तवैव॥२२॥ असीता-समेतैरकोदण्ड-भूषेर्-असौमित्रि-वन्द्येरचण्ड-प्रतापैः।

अलङ्केश-कालैरसुग्रीव-मित्रैर्-अरामाभिधेयैरलं दैवतैर्नः॥२३॥ अवीरासन-स्थैरचिन्मुद्रिकाढ्यैर्-अभक्ताञ्जनेयादि-तत्त्व-प्रकाशैः। अमन्दार-मूलैरमन्दार-मालैर्-अरामाभिधेयैरलं दैवतैर्नः॥२४॥

असिन्धु-प्रकोपैरवन्द्य-प्रतापैर्-अबन्धु-प्रयाणैरमन्द्-स्मिताढ्यैः। अदण्ड-प्रवासैरखण्ड-प्रबोधैर्-

अरामाभिधेयैरलं दैवतैर्नः॥२५॥

हरे राम सीतापते रावणारे खरारे मुरारेऽसुरारे परेति। लपन्तं नयन्तं सदा-कालमेवं समालोकयाऽऽलोकयाऽशेष-बन्धो॥२६॥

नमस्ते सुमित्रा-सुपुत्राभिवन्य नमस्ते सदा कैकयी-नन्दनेड्य। नमस्ते सदा वानराधीश-वन्य नमस्ते नमस्ते सदा रामचन्द्र॥२७॥

प्रसीद प्रसीद प्रचण्ड-प्रताप प्रसीद प्रसीद प्रचण्डारि-काल। प्रसीद प्रसीद प्रपन्नानुकम्पिन् प्रसीद प्रसीद प्रभो रामचन्द्र॥२८॥

भुजङ्ग-प्रयातं परं वेद-सारं मुदा रामचन्द्रस्य भक्त्या च नित्यम्। पठन् सन्ततं चिन्तयन् स्वान्तरङ्गे स एव स्वयं रामचन्द्रः स धन्यः॥२९॥

॥इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ श्री-रामभुजङ्गप्रयातस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

